

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Анотація. У статті досліджуються проблемні питання судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності. Зазначається, що розвиток ринкових відносин в Україні, залучення все більшої кількості громадян до заняття підприємницькою діяльністю при достатньо низькому рівні правової культури, а також декриміналізація низки правопорушень у сфері господарської діяльності призводять до збільшення кількості адміністративних правопорушень, розгляд справ про які відноситься до юрисдикції суду. На основі аналізу виявлених проблем у цій сфері суспільних відносин формулюються пропозиції щодо удосконалення чинного законодавства та юридичної практики.

Ключові слова: актуальні питання, судовий розгляд, правопорушення, підприємницька діяльність, юрисдикція, фіксація, проблеми, пропозиції.

Постановка проблеми. Розвиток ринкових відносин в Україні, залучення все більшої кількості громадян до заняття підприємницькою діяльністю при достатньо низькому рівні правової культури веде до збільшення кількості правопорушень у цій сфері суспільних відносин. На збільшення кількості адміністративних правопорушень у сфері підприємницької діяльності вплинула і декриміналізація низки правопорушень у сфері господарської діяльності (так званих економічних злочинів). До юрисдикції судів віднесено розгляд справ про правопорушення у сфері підприємницької діяльності. Так, у відповідності до ст. 221 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП) судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення в галузі торгівлі, громадського харчування, сфері послуг, у галузі фінансів і підприємницької діяльності, передбачені ст. 155-1, ч. 1, 3, 4 ст. 156, ст. ст. 160, 162–162-3, 163-1–163-4, ч. 2 ст. 163-7, ст. ст. 163-12, 164, 164-3, 164-5–164-16, 166-1–166-4, ч. 1, 2, 9, 10 ст. 166-6, 166-8–166-12, 166-14 – 166-18 КУпАП [1]. Враховуючи вищезазначене, актуальним вбачається дослідження проблемних питань судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності та формулювання пропозицій щодо їх вирішення.

Питання розгляду судами справ про адміністративні правопорушення знайшло своє вираження в дослідженнях таких науковців, як А.Б. Агапов, О.М. Бандурка, Д.М. Бахрах, Ю.П. Битяк, І.Л. Бородин, Ю.А. Ведерников, Є.С. Герасименко, І.П. Голосніченко, Ю.В. Калашник, С.О. Короед, В.І. Олефір, С.В. Петков, М.С. Студенікіна, О.В. Чекаліна, О.П. Шергін, С.А. Ширіна, В.К. Шкарупа та інші, праці яких і стали науковим підґрунтям цього дослідження.

Метою статті є дослідження проблемних питань судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності, а також формулювання пропозицій щодо їх вирішення.

Предметом статті є актуальні питання судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. У відповідності до ст. 42 Господарського кодексу України підприємництво як вид господарської діяльності – це самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку. Згідно із ст. 49 Господарського кодексу України, яка регламентує відповідальність суб'єктів підприємництва, підприємці зобов'язані не завдавати шкоди довкіллу, не порушувати права та законні інтереси громадян і їх об'єднань, інших суб'єктів господарювання, установ, організацій, права місцевого самоврядування і держави. За завдані шкоду і збитки підприємець несе майнову та іншу встановлену законом відповідальність [2].

Судовий розгляд справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності є важливим і одним із найбільш поширених видів діяльності суду. С.О. Короед справедливо зазначає, що судовий розгляд справ про адміністративні проступки за своєю правовою природою є адміністративно-деліктною діяльністю судів, яку, як основну стадію провадження в справах про адміністративні правопорушення, можна охарактеризувати як судово адміністративно-деліктне провадження (адміністративно-деліктне судочинство), що є формою реалізації адміністративно-деліктних повноважень судів під час здійснення ними правосуддя в цих справах та формою вирішення адміністративно-конфліктної ситуації, яка виникла внаслідок вчинення адміністративного проступку або ж необґрунтованого складення протоколу про його вчинення щодо невинної особи, і розв'язати (вирішити) яку покликаний саме суд, який розглядатиме цю справу [3, с. 13].

Щорічно суди України розглядають приблизно 14 700 справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 155-1 КУпАП «Порушення порядку проведення розрахунків», приблизно 7 500 справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 156 КУпАП «Порушення правил торгівлі пивом, алкогольними, слабоалкогольними напоями і тютюновими виробами», та приблизно 24 100 справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 160 КУпАП «Торгівля з рук у невстановлених місцях». Отже, достатньо великим є масив справ про адміністративні правопорушення у сфері торгівлі, які цілком можуть розглядатися іншими органами державної влади (з метою розвантаження судів) [4].

Найбільшою проблемою в цій сфері є латентна коруптивність співробітників правоохоронних органів, які за певну винагороду «закривають очі» на такі дрібні правопорушення. Доказом цього є численні стихійні ринки вздовж вулиць міст, у районах традиційного скупчення людей тощо.

Слід також зазначити, що згідно з узагальненням судової практики суб'єктами адміністративних правопорушень, перед-

бачених ст. 160 КУпАП, є переважно особи, які не працюють, матеріально не забезпечені, які в силу певних обставин змушені здійснювати торгівлю з рук продуктами харчування, овочами, фруктами тощо. Такі особи-правопорушники не в змозі сплачувати штрафи з багатьох причин, а саме: не мають постійного заробітку, не працюють, перебувають у важкому матеріальному становищі. Наслідком цього є низька ефективність виконання постанов суду про застосування адміністративного стягнення у вигляді штрафу за санкцією ст. 160 КУпАП [5].

Суди також розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 163-1 КУпАП «Порушення порядку ведення податкового обліку, надання аудиторських висновків» (приблизно 51 700 справ на рік), ст. 163-2 КУпАП «Неподання або несвоєчасне подання платіжних доручень на перерахування належних до сплати податків та зборів (обов'язкових платежів)» (приблизно 51 900 справ на рік), ст. 163-4 КУпАП «Порушення порядку утримання та перерахування податку на доходи фізичних осіб і подання відомостей про виплачені доходи» (приблизно 18 500 справ на рік) [4]. Зазначені правопорушення у сфері фінансів та оподаткування також можуть розглядатися іншими органами державної влади з можливістю оскарження рішень (постанов) останніх у суді.

Безпосередньо правопорушенням у сфері підприємницької діяльності присвячена ст. 164 КУпАП «Порушення порядку провадження господарської діяльності». Суди розглядають приблизно 15 200 справ цієї категорії на рік.

У сучасних умовах інформатизації суспільства виникла проблема виявлення осіб, які здійснюють підприємницьку діяльність без державної реєстрації (а також без відповідного дозволу чи ліцензії) у мережі Інтернет з використанням електронних розрахунків через платіжні банківські картки. Така діяльність є неочевидною, здійснюється часто в межах ресурсів Інтернету, які мають обмежено коло користувачів та особливі правила доступу до відповідної групи (такі групи є, так би мовити, «закритими клубами»).

Таким чином, особливістю справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності (а також у галузях торгівлі та фінансів, які часто пов'язані із підприємницькою діяльністю) є співпраця судових органів із посадовими особами органів внутрішніх справ, органів державної податкової (фіскальної) служби та фінансових органів, які наділені повноваженнями складати протоколи про адміністративні правопорушення, передбачені відповідними статтями КУпАП. Тому з метою подолання вищезазначених проблем притягнення винуватих осіб до адміністративної відповідальності необхідно підтримувати постійний та оперативний інформаційний зв'язок між судьями та співробітниками відповідних органів державної влади, що буде сприяти оперативному та ефективному розгляду справ цієї категорії. Крім того, доцільно передати повноваження щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення в галузях торгівлі та фінансів до компетенції інших органів державної влади.

Важливо також дослідити проблеми, які виникають безпосередньо в процесі судового розгляду справ про адміністративні правопорушення в сфері підприємницької діяльності. Так, однією з актуальних проблем є неявка в суд учасників судового засідання, насамперед самого правопорушника, що є проявом неповаги до суду. Відповідальність за різні прояви неповаги до суду передбачена адміністративно-деліктним законодавством. Так, згідно із ч. 1 ст. 185-3 КУпАП неповага до суду, що виразилась у злісному ухиленні від явки в суд свідка, потерпілого, позивача, відповідача або в невідкоренні зазначених осіб та інших громадян розпорядженню головуючого чи в порушенні

порядку під час судового засідання, а так само вчинення будь-ким дій, які свідчать про явну зневагу до суду або встановлених у суді правил, – тягнуть за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Частина 2 ст. 185-3 КУпАП встановлює, що злісне ухилення експерта, перекладача від явки в суд тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян [1].

Ю.В. Калашник зазначає, що з тексту ст. 185-3 КУпАП ми одразу бачимо суттєву проблему – фактично неможливо притягнути до адміністративної відповідальності правопорушника за злісне ухилення від явки в суд, тому що вказана стаття КУпАП передбачає відповідальність за злісне ухилення від явки в суд тільки свідка, потерпілого, позивача та відповідача. Крім того, закон не встановлює відповідальності за злісне ухилення від явки в суд законного представника, захисника та спеціаліста [6, с. 72].

Крім того, визначений чинною редакцією ст. 185-3 КУпАП склад адміністративного проступку («прояв неповаги до суду»), встановлений із метою забезпечення своєчасної явки в суд учасників процесу, передбачає відповідальність тільки за злісне, тобто повторне без поважних причин ухилення від явки в суд. Це означає, що за чинною редакцією положень ст. 185-3 КУпАП не є правопорушенням і не тягне за собою адміністративної відповідальності одноразова навмисна неявка в суд свідка, потерпілого, позивача, відповідача, експерта, перекладача, а також одноразове нез'явлення без поважних причин правопорушника, спеціаліста, іншої особи, особиста участь якої в судовому розгляді визнана обов'язковою [6, с. 105–106].

Таким чином, доцільно доповнити ч. 1 ст. 185-3 КУпАП і встановити відповідальність за злісне ухилення від явки в суд правопорушника. За першу неявку в суд без поважної причини всіх вищезазначених осіб, які належним чином були повідомлені про час і місце судового засідання, доцільно встановити відповідальність у вигляді попередження. Участь правопорушників у розгляді справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності буде сприяти оперативному та об'єктивному розгляду відповідних справ, а також забезпечить виховний (превентивний) вплив на самих правопорушників та інших учасників судового засідання.

Слід зазначити, що злісне ухилення від явки в суд у справах про адміністративні правопорушення, як одна із форм прояву неповаги до суду, не дає право судді прийняти рішення про привід порушника, проте ст. 262 КУпАП передбачає повноваження органів внутрішніх справ здійснити адміністративне затримання особи, яка проявила неповагу до суду.

Не менш важливою проблемою судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері господарської діяльності, яка потребує вирішення, є відсутність правової регламентації фіксації судового розгляду справи. Цивільно-процесуальний, Кримінальний процесуальний кодекси України та Кодекс адміністративного судочинства України регламентують порядок фіксації судового засідання в протокол та ведення звукозапису. Натомість норми КУпАП не передбачають фіксації судового засідання, протокол судового засідання не ведеться, звукозапис не здійснюється і, як правило, відсутній судовий розпорядник. Цю проблему, на думку Ю.В. Калашник, могли б вирішити камери відеоспостереження, які фіксуватимуть все, що відбувається в залі судового засідання. Відеозапис судового розгляду справи може бути додатком до протоколу судового засідання [6, с. 114]. У цілому варто погодитись із такою пропозицією. Таким чином, необхідно внести відповідні зміни до Глави 22 КУпАП (зокрема, ст. ст. 279 та 281 КУпАП).

Крім того, з метою забезпечення об'єктивного судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності суддям у необхідних випадках слід рекомендувати співробітникам правоохоронних органів, які безпосередньо виявили правопорушення та склали протокол про нього, додавати до протоколу про адміністративне правопорушення фото або відео-підтвердження факту вчинення відповідного правопорушення (наприклад, відео підтвердження факту вчинення правопорушення, передбаченого ст. 164 КУпАП «Порушення порядку провадження господарської діяльності», на якому буде зафіксовано факти систематичного здійснення певної господарської діяльності без державної реєстрації або без ліцензії (дозволу) на здійснення певного виду господарської діяльності; відео підтвердження факту вчинення правопорушення, передбаченого ст. 164-16 КУпАП «Зайняття забороненими видами господарської діяльності» тощо).

Суттєвою проблемою в досліджуваній сфері суспільних відносин, як вже було зазначено вище, є те, що на практиці фактично неможливо виконати адміністративне стягнення у вигляді штрафу щодо певних категорій порушників. Крім того, замість порушника штраф може сплатити інша особа, що знижує виховний вплив на порушника та профілактичний ефект від притягнення особи до адміністративної відповідальності. Вирішити цю проблему можна через запровадження альтернативних санкцій за вчинення правопорушень у сфері підприємницької діяльності. Зокрема, санкції статей КУпАП, які встановлюють відповідальність за вчинення правопорушень у вказаній сфері суспільних відносин, доцільно доповнити адміністративним стягненням у вигляді громадських робіт.

У випадку ухилення особи від відбуття громадських робіт у відповідності до ст. 321-4 КУпАП постановою судді невідбутий строк громадських робіт може бути замінений адміністративним арештом із розрахунку один день арешту за п'ять годин громадських робіт, але не більше, ніж на п'ятнадцять діб.

Громадські роботи як вид адміністративного стягнення мають значний виховний потенціал, виступають ефективним інструментом загальної та спеціальної превенції та приносять реальну користь суспільству.

У зв'язку із цим варто погодитись із К.О. Алімовим, який підкреслює універсальність громадських робіт як виду адміністративного стягнення, враховуючи те, що правопорушник, на якого накладене адміністративне стягнення у вигляді громадських робіт, не несе фінансових чи майнових втрат, не позбавляється свободи, публічно виконує суспільно-корисну працю у вільний від основної роботи чи навчання час, чим здійснюється виховний вплив як на самого правопорушника, так і на інших громадян. Особливе значення має можливість призначення громадських робіт безробітним порушникам, до яких не можна застосувати виправні роботи і є проблемним стягнення штрафу [7, с. 13].

Розглядаючи можливі способи подолання такого негативного явища, як фіктивне виконання громадських робіт, К.О. Алімов слушно зауважує, що нові технології дозволяють запропонувати інноваційний спосіб здійснення державного та громадського контролю за виконанням адміністративного стягнення у вигляді громадських робіт: встановлення камер відеоспостереження в місцях виконання адміністративного стягнення у вигляді громадських робіт із трансляцією в підрозділах кримінально-виконавчої інспекції Державної пенітенціарної служби України та на спеціалізованих веб-сторінках у мережі Інтернет [7, с. 14]. Практична реалізація такої пропозиції забезпечить належний державний та громадський контроль за виконанням зазначеного адміністративного стягнення і сприя-

тиме підвищенню ефективності загальної превенції, адже кожен громадянин у режимі реального часу зможе спостерігати за виконанням порушниками громадських робіт на території населеного пункту.

Актуальним питанням судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності є подолання корупції, адже суб'єктами правопорушень у вказаній сфері суспільних відносин часто виступають особи, які володіють значними матеріальними та фінансовими ресурсами. Крім того, навіть носії професійної правосвідомості часто недооцінюють суспільну шкідливість правопорушень у сфері підприємницької діяльності, розглядаючи їх як «незначні», «дрібні» проступки, що не завдають шкоди правам чи свободам конкретної людини. Проте слід зазначити, що коли правопорушення у сфері господарської діяльності набувають системного характеру, вони завдають значну шкоду економічним інтересам всього суспільства, стають причиною ненадходження до бюджетів різних рівнів грошових коштів у значному розмірі, і в результаті опосередковано завдають шкоду кожному учаснику суспільних відносин. Тому важливим є недопущення фактів корупції в процесі судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності, чому має сприяти реалізація судової реформи в межах «Стратегії реформ-2020».

25 вересня 2014 року Президент України П.О. Порошенко представив українському суспільству «Стратегію реформ-2020». Президент визначив вісім пріоритетних сфер, зміни в яких або вирішують найгостріші проблеми, або створюють інституційні передумови для проведення інших реформ. Цими пріоритетами він назвав антикорупційну та судову реформи, реформу правоохоронних органів, децентралізацію та реформу державного управління, податкову реформу. Також серед названих Президентом України пріоритетів – дерегуляція та розвиток підприємництва, реформа системи безпеки та оборони, реформа охорони здоров'я. П.О. Порошенко наголосив, що реформи мають бути системними, торкатися одразу всіх політичних, економічних та соціальних інституцій. Саме тому «Стратегія-2020» передбачає 60 реформ та спеціальних програм, запускати які треба майже одночасно. Президент назвав головною з реформ судову. «Суть усіх реформ зводиться в принципі до того, щоб замість поганих, нечесних і нерівних правил гри створити хороші, чесні й справедливі», – сказав він, відзначивши роль судів у цьому процесі. «Судову реформу можна вважати свого роду «передреформою», як і зміни у сфері держуправління. Вся державна машина підлаштована під корупційні інтереси», – зазначив Президент України. Відтак, за його словами, реформам має передувати радикальне оновлення чиновницького корпусу [8].

Таким чином, судова реформа безпосередньо пов'язана із стратегією запобігання та протидії корупції. Необхідні нові підходи до підбору кандидатів на посаду судді, є потреба в створенні реального механізму притягнення суддів до відповідальності за корупційні правопорушення. Доцільним вбачається створення в межах Державної судової адміністрації України спеціального підрозділу, до основних завдань якого буде відноситись здійснення заходів щодо запобігання корупції у судах України (у тому числі і за результатами аналізу судової статистики). Важливу роль у протидії корупції має відігравати новостворене Національне антикорупційне бюро України, завданням якого є протидія кримінальним корупційним правопорушенням у відповідності до законів України «Про Національне антикорупційне бюро України», «Про запобігання корупції», «Про засади антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на

2014–2017 роки» та «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо визначення кінцевих вигодоодержувачів юридичних осіб та публічних діячів» [9].

Висновки. Аналіз виявлених проблем судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності дозволив сформулювати конкретні пропозиції щодо удосконалення чинного законодавства та юридичної практики. По-перше, враховуючи специфіку правопорушень у сфері підприємницької діяльності і те, що протоколи про відповідні правопорушення складають співробітники міліції та державної фіскальної (податкової) служби, необхідно підтримувати постійний та оперативний інформаційний зв'язок між суддями та співробітниками відповідних органів державної влади, що буде сприяти оперативному та ефективному розгляду справ цієї категорії. Крім того, доцільно передати повноваження щодо розгляду справ про адміністративні правопорушення в галузях торгівлі та фінансів до компетенції інших органів державної влади (постанови яких можна буде оскаржити до суду).

По-друге, доцільно доповнити ч. 1 ст. 185-3 КУпАП і встановити відповідальність за злісне ухилення від явки в суд правопорушника. Участь правопорушників у розгляді справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності буде сприяти оперативному та об'єктивному розгляду відповідних справ, а також забезпечить виховний (превентивний) вплив на самих правопорушників та інших учасників судового засідання.

По-третє, санкції статей КУпАП, які встановлюють відповідальність за вчинення правопорушень у вказаній сфері суспільних відносин, доцільно доповнити адміністративним стягненням у вигляді громадських робіт.

По-четверте, необхідно внести відповідні зміни до Глави 22 КУпАП (зокрема, ст. ст. 279 та 281 КУпАП) щодо ведення протоколу і відеофіксації судового розгляду справ про адміністративні правопорушення.

По-п'яте, особливу увагу необхідно приділити питанням запобігання та протидії корупції, яка може мати місце в процесі притягнення до адміністративної відповідальності та судового розгляду справ про адміністративні правопорушення у сфері підприємницької діяльності, що у свою чергу обумовлює перспективність подальшого наукового дослідження цієї тематики.

Література:

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 р. № 8073-Х (станом на 11 липня 2014 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.
2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV (станом на 24 липня 2014 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.
3. Короед С.О. Судовий розгляд справ про адміністративні проступки : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 «Адміністративне право і процес ; фінансове право ; інформаційне право» / С.О. Короед ; Київ. нац. ун-т внутр. справ. – К. : Київ. нац. ун-т внутр. справ, 2009. – 20 с.
4. Державна служба статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

5. Узагальнення судової практики з розгляду справ про адміністративні правопорушення передбачені ст. 160 КУпАП [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://cgm.lv.court.gov.ua/sud1327/15/Uzag-adm_pravop/.
6. Калашник Ю.В. Відповідальність за прояв неповаги до суду : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 «Адміністративне право і процес ; фінансове право ; інформаційне право» / Ю.В. Калашник ; МОНМС України, ДВНЗ «Запорізь. нац. ун-т». – Запоріжжя, 2013. – 221 с.
7. Алімов К.О. Громадські роботи як вид адміністративного стягнення за законодавством України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 «Адміністративне право і процес ; фінансове право ; інформаційне право» / К.О. Алімов ; Запорізь. нац. ун-т. – Запоріжжя, 2011. – 19 с.
8. Президент представив «Стратегію реформ-2020»: Мета реформ – членство в ЄС / Прес-служба Президента України. – Режим доступу : <http://www.president.gov.ua/news/31289.html>.
9. Президент підписав антикорупційні закони / Прес-служба Президента України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.president.gov.ua/news/31467.html>.

Зубов А. С. Актуальные вопросы судебного рассмотрения дел об административных правонарушениях в сфере предпринимательской деятельности.

Аннотация. В статье исследуются проблемные вопросы судебного рассмотрения дел об административных правонарушениях в сфере предпринимательской деятельности. Отмечается, что развитие рыночных отношений в Украине, привлечение все большего количества граждан к занятию предпринимательской деятельностью, а также декриминализация ряда правонарушений в сфере хозяйственной деятельности приводят к увеличению количества административных правонарушений, рассмотрение дел о которых относится к юрисдикции суда. На основе анализа выявленных проблем в данной сфере общественных отношений формулируются предложения относительно усовершенствования национального законодательства и юридической практики.

Ключевые слова: актуальные вопросы, судебное рассмотрение, правонарушение, предпринимательская деятельность, юрисдикция, фиксация, проблемы, предложения.

Zubov A. The actual problems of the judicial review of the cases of administrative offences in the field of entrepreneurial activity

Summary. The scientific article studies the problems of the judicial review of the cases of administrative offences in the field of entrepreneurial activity. It is mentioned that the market relations development in Ukraine, engaging a great deal of citizens into entrepreneurial activity and also the decriminalization of a range of the offence in the field of economical activity lead to increasing the number of administrative offences, that are under the jurisdiction of the court. Basing on the analysis of the problems identified in this field of social relations the proposals for improving the national legislation and law practice are formulated.

Key words: actual problems, judicial review, jurisdiction, fixation, problems, proposals.